

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ОЦІНКИ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Зимовський О.О., гр. Ф-47м

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **В.І. Оспіщев**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

У системі складових елементів фінансової стабільності підприємства фінансова стійкість займає одне із головних місць. Фінансова стійкість – це такий стан фінансових ресурсів підприємства, за якого раціональне розпорядження ними є гарантією наявності власних коштів, стабільної прибутковості та забезпечення процесу розширеного відтворення. Фінансова стійкість – один із головних чинників, що впливає на досягнення підприємством фінансової рівноваги та фінансової стабільності.

Для забезпечення фінансової стабільності функціонування підприємства у перспективі необхідно визначити конкретний рівень фінансової стійкості та здійснювати її кількісну оцінку. Велике значення мають визначення «певного ступеня» фінансової стійкості, низки чинників, що обумовлюють межу стійкості, обґрунтованості методичних підходів до її оцінки.

Кожне підприємство має визначити межу своєї фінансової стійкості. Недостатня фінансова стійкість підприємства може призвести до його неплатоспроможності, а надлишкова – сприятиме створенню «зайвих» запасів та резервів, у зв'язку з чим зростуть витрати на їх утримання, спостерігатиметься недоотримання прибутку та гальмування темпів економічного розвитку підприємства.

Фінансову стійкість підприємства оцінюють за допомогою абсолютних та відносних показників. За абсолютний показник приймають наявність власних оборотних коштів.

Виділяють три методичних підходи щодо визначення фінансової стійкості за відносними показниками: коефіцієнтний; агрегатний; інтегральний. Відносні коефіцієнти поділяють на два блоки: коефіцієнти капіталізації та коефіцієнти покриття.

Агрегатний підхід ґрунтується на визначенні фінансової стійкості на основі агрегатів. Такий методичний підхід є доповненням до наведеного вище, оскільки виділяють чотири типи поточної фінансової стійкості підприємства: абсолютну, нормальну стійкість, нестійкий та кризовий фінансовий стан.

Інтегральний підхід дає змогу дати інтегровану оцінку ступеню фінансової стійкості підприємства.

УПРАВЛІННЯ РІВНЕМ РИЗИКУ ДІЯЛЬНОСТІ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ

Ісаченко С.С., гр. Ф-47-м

Науковий керівник – ст. викл. **В.М. Лачкова**
Харківській державний університет харчування та торгівлі

Ризик невід'ємна складова частина людського життя. Він породжується невизначеністю, відсутністю достатньо повної інформації про подію чи явище, та неможливістю прогнозувати розвиток подій.

Актуальність теми дослідження полягає в тому, що фактично якщо основною метою функціонування організації є максимізація прибутку, то прибуток є винагородою за вдало взятий на себе економічний ризик в ділових операціях.

Управління банківськими ризиками – це процес, за допомогою якого банк виявляє (ідентифікує) ризики, проводить оцінку їх величини, здійснює їх моніторинг і контролює свої ризикові позиції, а також враховує взаємозв'язки між різними категоріями ризиків.

Комплекс дій з банківського ризик-менеджменту має на меті забезпечити досягнення наступних цілей: ризики мають бути зрозумілими та усвідомленими банком та його керівництвом; ризики мають знаходитись в межах рівнів толерантності, встановлених спостережною радою банку; рішення з прийняття ризиків мають відповідати стратегічним завданням діяльності банку; рішення з прийняття ризику мають бути конкретними та чіткими; очікувана дохідність операцій має компенсувати витрати на прийняття ризику; розподіл капіталу банку має відповідати розмірам ризиків, на які наражається банк; стимули до досягнення високих результатів діяльності банку мають узгоджуватися з рівнем толерантності банку до ризику.

Враховуючи вищенаведене, предметом дослідження є комплексний процес управління ризиками діяльності в комерційному банку. Об'єктом дипломного дослідження є результати діяльності банку галузі управління банківськими ризиками на порівняльному фоні результатів діяльності інших банків банківської системи України. Практична цінність отриманих результатів полягає в обґрунтуванні доцільності впровадження в комерційному банку на стадії становлення та розвитку сучасної системи ризик-менеджменту, яка дає можливість своєчасно ідентифікувати, контролювати та надавати пропозиції по зниженню банківських ризиків в діяльності банку.